

V. Üzenetünk: az Evangélium

*„Kérve kérek az Istenre és Jézus Krisztusra, aki ítélkezni fog élők és holtak fölött, az ő eljövételére és országára: hirdesd az Evangéliumot, állj vele elő akár alkalmas, akár alkamatlan. Érvelj, ints, buzdíts, nagy türelemmel és **hozzáértéssel**” (2Tim 4,1-2)*

A misszióval kapcsolatban általában a bátorságról és a lelkesedéstről szoktunk beszélni, mint szükséges kellékekről. *Szent Pál* azonban figyelmünkbe ajánl még valamit, mégpedig a *hozzáértést*. Ebben a fejezetben arról beszélünk majd, hogy mi az az üzenet, amit átadunk hallgatóinknak, beszélgetőtársainknak a városmisszió eseményei során. Arról már előbb is szóltunk, hogy ennek az üzenetnek a középpontjában Jézus Krisztusnak, a Megváltónak kell állnia. Mégis **fontos tudnunk, hogy mi a Krisztusról szóló Evangélium belső logikája, mit jelent számunkra a megváltás, amit elhozott nekünk, és hogy pontosan mire akarjuk meghívni hallgatóinkat.**

Az üdvösség Evangéliuma (Örömhíre) az egész emberhez szól: így értelméhez is – különben hogyan fogadhatná el bárki is? S ezt az Örömhírt az Egyháznak azzal az erővel, világossággal és fegyelmezettséggel kell hirdetnie, ahogyan kapta. Különösen igaz ez akkor, amikor széles tömegekhez szólunk: tipikusan ilyen a városmisszió szituációja. Szavainkat ilyenkor azoknak az embereknek a gondolkodásmódjához kell alakítanunk, akik semmit, vagy nagyon keveset tudnak a kereszténység valódi tanításáról. A statisztikák szerint Budapesten ez az emberek mintegy 80 százalékát jelenti. **Alapvetően a hit első meghirdetésének szituációja ez.** A világos, egyszerű és összeszedett üzenet hangoztatása azért is fontos, mert még a keresztény családi háttérből érkező, de vallásukat mára már nem gyakorló emberek tudatában is keverednek a különböző divatos elképzelések és a nem-keresztény vallások tanításai az Egyház tanításával. Egyszóval nagy a káosz: Krisztus világosságára van szükség. Ez pedig azt jelenti, hogy **nem beszélhetünk összevissza: Jézus Krisztus hirdetése a kinyilatkoztatás tényeinek ismertetését jelenti, egy adott cél: a hallgatók hitre vezetésének érdekében.**

Az első meghirdetés az evangelizáció teljes folyamatában

Az első meghirdetés fentebb ismertetett helyzetében **igehirdetésünkben és tanúságtételünkben a kérégmát kell átadnunk.** Ez a görög szó 'hirdetést, meghirdetést' jelent, és **az evangéliumi üzenetnek az első meghirdetésben elhangzó formáját jelenti. Ez keresztény hit legtömörebb, a hallgatók felé isteni meghívást közvetítő megfogalmazása.** Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy mindez nem meríti ki az evangelizáció tágabban értett fogalmát, vagyis a személy keresztény formálásának folyamatát, hiszen abba a katekézis, a szentségekre való felkészülés, sőt maga a szentségi élet is beletartozik. **A kérégmatikus evangelizáció az Egyház missziójának kezdő, de éppen ezért alapvető**

fontosságú lépése, amelyben mint mikrokozmoszban megjelenik a keresztyén tanítás minden fontos eleme: megfigyelhetjük a Krédóval való párhuzamosságát és Szentháromságos felépítését! Ugyanakkor hordozza a keresztyén ember előtt élethosszig ott álló kihívásokat is: az Isten melletti döntés, a hit és a bűnbánat kihívását, az Isten szeretetére való nyitottság, és az Egyházban való megmaradás/kitartás kérdéseit.

Az első meghirdetés helyét és szerepét az evangelizáció teljes folyamatában A Katekézis Általános Direktórium (KÁD) a következőképpen jelöli meg:

„Az első meghirdetés a még nem hívókhöz és azokhoz szól, akik ténylegesen vallási közömbösségben élnek. Feladata, hogy hirdesse az Evangéliumot és megtérésre hívjon. Az 'Evangélium első hirdetésétől különböző katekézis' elősegíti és érleli a kezdeti megtérést azáltal, hogy hitre neveli a megtértet és betestesíti a keresztyén közösségbe. Az Ige szolgálatának e két módja kiegészíti egymást.

Az első hirdetés, melyre minden keresztyén meghívást kap, része a „menjetekek” parancsnak, melyet Jézus tanítványainak adott; ezért magában foglalja, hogy idegenben, röviden adja elő mondandóját.” (KÁD 61.)

Az első meghirdetésnek tehát **tartalmaznia kell az Evangéliumot és a megtérésre hívást** (lásd lejjebb hat pontos kérésünket!), ugyanakkor **rövidnek kell lennie** – az idegen környezetben nyilván csak a lényegre szorítkozhatunk.

A kérés rövidsége és tömörsége tehát erény, és nem hiba! Súlyos félreértés a kérésmatikus igehirdetésen számon kérni a katolikus Egyház teljes tanítást, a liturgia, a szentségtan, a morális és az ekkleziológia kifejtését – ez egész egyszerűen nem feladata! Aki a kérésmatikus evangelizáció szituációjában beszédének súlypontját ezekre az egyébként nagyon fontos kérdésekre helyezi, veszélyezteti az egész evangelizációs folyamat sikerét: olyan, mintha a ház alapja helyett rögtön a falat akarná felhúzni. **A kérésmatikus üzenet középpontjában** ugyanis **Jézus Krisztus személye áll, az általa megszerzett megváltás és a vele való személyes kapcsolat összefüggésében!**

*„A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki nem rakhat.” (1Kor 2,11) – mondja Szent Pál. Az Evangélium üzenete teljes és egész: a fent jelzett témakörök ugyanis belőle mind kibonthatók, illetve alapjára felépíthetők. A kérésmatikus, vagyis a Megváltó Jézus helyett azonban először nem hirdethetünk mást, különben építményünk összeomlik. Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy egyházi hovatartozásunkat titkolnánk, vagy hogy el kellene hallgatnunk, hogyha Jézussal való személyes találkozásunkat mondjuk egy gyónás alkalmával éltük át. **A lényeg, hogy mondandónk középpontjában Jézus Krisztus személye és hozzá fűződő kapcsolatunk álljon, amire meghívjuk hallgatóinkat is.** A fenti idézet (KÁD) világos megfogalmazása szerint a hitigazságok szisztematikus kibontása „az Evangélium első hirdetésétől különböző (vagyis azt követő) katekézis” feladata.*

Nagyon fontos pontosítása az Egyház minden tagjára vonatkozó missziós küldetésnek a fenti mondat: *„Az első hirdetés, melyre minden keresztyén meghívást kap, része a „menjetekek” parancsnak, melyet Jézus tanítványainak adott.”* E szerint **minden keresztyén – így a laikusok is – rendelkeznek azzal a joggal, hogy rövid kérésmatikus beszédben**

kifejtsék hitük lényegét. Erre laikusok esetében legtöbbször személyes beszélgetés közben, tanúságtétel formájában kerül sor, amelynek azonban hordoznia kell a kérügma üzenetének tartalmát és felhívó jellegét.

A kérügma tartalma

II. János Pál pápa hat kérügmatis beszédet ajánl a figyelmünkbe az Apostolok Cselekedeteiből (ApCsel 2,22-39; 3,12-26; 4,9-12; 5,29-32;10,34-43; 13,16-41), mint a missziós beszéd példáit. *„Ezek a beszédek, amelyeket Péter és Pál tartottak, mintául szolgálhatnak. Jézust hirdetik, megtérésre szólítanak, arra, hogy Krisztust hittel elfogadjuk, és engedjük, hogy a Lélek által hozzá hasonuljunk.”* (RMi 24.)

Tekintsük most át ezt az üzenetet, amelyet evangelizációnk során át akarunk adni az embereknek! (Ebben a részben főként a Szent András Evangelizációs Iskola alapítója, *Jose H. Prado Flores*: *Hogyan evangelizáljuk a megkeresztelteket?* c. könyvének gondolatmenetére támaszkodunk.) Az Evangélium egyenes beszéd: feltárja élethelyzetünket, konkrét megoldást kínál és konkrét cselevésre hív meg. Az Újszövetségben számos helyen találkozhatunk rövidebb vagy hosszabb megfogalmazásával. Mi most Jézus Krisztus egyik mondatából indulunk ki:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy aki Benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16)

Ebben az egyetlen mondatban egy egész univerzum tárul fel. Vizsgáljuk meg közelebbről állításait:

1. ISTEN MA SZERET TÉGED!

Isten a „világot”, vagyis minden teremtményét személyesen és ajándékozó szeretettel szereti. A Szentírás világosan hirdeti: *„Az Isten szeretet”* (1 Jn 4,8). Teremtő Atya, aki szeretetből teremtette meg az embert, azért, hogy megossza vele a létezés, az élet örömét! Az egész világot neki ajándékozta. Legbensőbb terve mégis az volt, hogy szeretet-egységben élhessen vele. Isten olyan teremtményt akart, aki képes Őt szabadon viszonszeretni, Vele szeretetkapcsolatban élni: Isten azért teremtette az embert, hogy *„megismerje és szeresse Teremtőjét; a földön az egyetlen teremtmény, amelyet Isten önmagáért akart... Kegyelemből szövetségre hívatott a Teremtőjével, hogy hittel és szeretettel válaszoljon neki, amit helyette senki meg nem tehet.”* (KEK 356-357.)

Isten szeretete és atyai gondoskodása az ember iránt nyilvánvaló az egész teremtéstörténetben (Ter 1-3.). Hűsége és ragaszkodása túlmegy minden emberi elképzelésen. **Bár elfordultunk tőle és fellázdunk ellene, Ő minden teremtményét ma is szeretetből**

életi: gondoskodik rólunk és személyesen szeret bennünket. Mennyire vágyakozik arra, hogy megismerjük és átéljük szeretetének mélységeit!

„Megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledkeznék is: én akkor sem feledkezem meg rólad.”

(Iz 49,15)

„A hegyek megindulhatnak, és megrendülhetnek a halmok, de az én szeretetem nem hagy el sosem.” (Iz 54, 10)

Ezek a szavak ma nekünk és hozzánk szólnak. Isten nem „általában” szereti a világot: Téged szeret, mint egyedi és megismételhetetlen teremtményét, most, ebben a pillanatban. Szeretete feltétlen és állandó. Nem azért szeret, mert jó vagyok, mert az Ő szempontjai szerint jól teljesítek. Én elfordulhatok Tőle, de Ő sohasem teszi ezt! Isten a szeretet, és nem tud nem szeretni. Éppen ezért mindig, minden emberhez szól az üzenet: ISTEN MA SZERET TÉGED!

Életünk legfontosabb ténye ez. Valódi Örömhír! Milyen szép is lenne a világ, ha minden ember Isten szeretetét tükrözné vissza! Sajnos nem ezt tapasztaljuk. Ha Isten szeret, vajon honnan a temérdek fájdalom és szenvedés, amit egymásnak és önmaguknak okoznak az emberek? A kiindulásul választott evangéliumi mondat utal rá, hogy **világunk nemcsak teremtett és szeretett világ, hanem elveszett világ is, amely megmentésre szorul.** Ahogyan az Isten szeretetéről szóló üzenet is személyes, az emberiségre nehezedő közös teher is személyesen érint Téged, és a következő mondatban foglalható össze:

2. A BŰN ELVÁLASZT ISTEN SZERETETÉTŐL

Ezért érezzük távol önmagunktól Istent, s ezért tűnik reménytelennek az emberiség helyzete. A Szentírás tanúsága szerint **bajaink gyökere az, hogy az ember történelmének hajnalán fellázadt Isten ellen és szabad akaratából felmondta Vele a szeretetkapcsolatot.** A bűnbeesés történetét a Teremtés könyve 3. fejezete mondja el. Ennek lényege, hogy „*az ördögtől megkísértett ember hagyta, hogy szívében meghaljon a Teremtője iránti bizalom, és visszaélve szabadságával nem engedelmeskedett Isten parancsának. Ebben állt az ember első bűne.*” (KEK 397.) Az ember Isten nélküli szabadságot akart. Nem ismeri el, hogy a Teremtőtől függ, hogy alá van vetve a teremtés törvényeinek és az erkölcsi normáknak, melyek a szabadság használatát korlátozzák. (vö. KEK 396) A valóságban az ember nem lett szabad, hanem Isten uralma helyett a démoninak rendeli alá magát. (vö. Róm 6, 15-23) **A bűnbeesés következtében Ádám leszármazottjai mind bukott emberi természettel, az áteredő bűn állapotában születnek meg:**

„Egy ember (Ádám) által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyományaként a halál, és így a halál minden embernek osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek.” (Róm 5,12)

„Mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik Isten dicsőségét” (Róm 3,23)

A Szentírás tanúsága szerint az ember ezzel a bűn, a halál és a gonoszlélek rabszolgája lett. (Vö. Ef 2,1-2; Jn 8,34) **A bűn letragikusabb következménye annak elválasztó jellege:** elválaszt bennünket Istentől, szeretetétől, közelségétől és kegyelmétől.

„Nem, nem rövid az Úr keze: meg tudna szabadítani, s a füle nem süket a hallásra. Nem, hanem a ti gonoszságaitok ütöttek szakadékot köztetek és Istenetek között. Bűneitek fedik el arcát előletek, hogy ne hallgasson meg benneteket.” (Iz 59 1-2)

Az áteredő bűn terhével születő ember már elválasztott állapotban jön a világra, s bűnre hajló természete miatt elkövetett saját bűnei még súlyosbítják helyzetét. A kisgyermeknek is kiszolgáltatott keresztségben Isten „eltörli az áteredő bűnt, és az embert Ismét Isten felé fordítja, de a meggyöngült és rosszra hajló természetet sújtó következmények megmaradnak az emberben és lelki harcra hívják.” (KEK 405.) Ha megkeresztelt ember alul marad ebben a harcban, halálos bűnbe esve az ő osztályrésze is a lelki halál.

Az ember Isten kegyelme, segítsége nélkül képtelen arra, hogy bűnös állapotát megváltoztassa. Sem az áteredő bűntől, sem cselekedeti bűneitől, sem azok következményeitől nem képes megszabadulni a saját erőfeszítései által:

„**az ember nem válthatja meg magát, senki sem adhat Istennek váltságdíjat magáért.** Igen drága lelkének váltsága, soha meg nem fizetheti, hogy örökké éljen és ne jusson az enyészetre.” (Zsolt 49, 8-9.)

A bűn, ha el nem törlik valahogyan, büntetést von magára: „A bűn zsoldja (következménye) a halál.” (Róm 6,23) Ez nem más, mint **az Istentől való elválasztottság végérvényes formája:** az örök halál, amit a Szentírás pokolnak nevez. A szentmise VI. eucharisztikus imádsága foglalja össze talán legjobban a bűnös ember reménytelen állapotát – de rámutat a szabadulás útjára is:

„Ámbár a halál fiait voltunk, és többé már nem is közeledhattünk hozzád, te mégis örök szeretettel szerettél minket. Szent Fiad ugyanis, aki egyedül volt Igaz közöttünk, a mi kezünkre adta önmagát, és engedte, hogy az emberek keresztre feszítsék.”

Isten örök szeretete teremtményei iránt a bűnbeesés után is megingathatatlan maradt: nem nézhette el az ember végérvényes pusztulását. Éppen ez a nagy hír áll választott evangéliumi mondatunk középpontjában:

„Úgy szerette Isten a világot, hogy **egyszülött Fiát adta érte, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.**” (Jn 3,16)

Bűneink következményeit Isten Egyszülött Fia vállalta magára, akit az Atya végtelen szeretetéből értünk adott. Az **Örömhír középpontja, szíve tehát egy személy: Jézus**, aki halálával és feltámadásával már elkészítette számokra a menekülés útját:

3. JÉZUS MÁR MEGVÁLTOTT TÉGED!

a., Jézus Krisztus kereszthalála elhozta a bűnök bocsánatát

A történelem egy meghatározott, jól előkészített pillanatában, „*Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte az Ő Fiát, aki asszonytól született*” (Gal 4,4). Ő, aki a Szentlélektől fogantatott, **születésétől fogva és mindvégig bűntelen volt**. Így Jézus, az ártatlan áldozati Bárány, aki áteredő bűn nélkül született, alkalmas volt arra, hogy **magára vegye valamennyiünk bűnét**.

A kereszten ártatlanul szenvedve elviselte büntetésünket, halálával megsemmisítette bűneinket:

„Vétkeinket saját testében felvitte a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnöknek, s az igazságnak éljünk.” (1 Pt 1,24)

Leróttá Isten előtt a bűn miatti adósságunkat, amit magunk sohasem tudtunk volna kifizetni. **Kiváltott, megváltott bennünket a bűn és a halál fogságából:**

„Megbocsátotta minden bűniünket. A követelményeivel ellenünk szóló adóslevelet eltörölte, az útból eltávolította, és a keresztre szegezte (Kol 1,14).

Az Atya Krisztusban győzelmet aratott a bennünket uraló gonoszlélek felett is:

„Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan pellengérré állította, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk” (Kol 1,15).

Ahogy Ádám hűtlensége és lázadása az egész emberiséget elszakította Istentől, **Jézus Krisztus szabadító tette elhozta a bűnbocsánatot és az Istennel való kiengesztelődés lehetőségét minden ember számára:**

„Amint tehát egynek (Ádámnak) vétke minden emberre kárhozatot hozott, ugyanúgy egynek (Jézus Krisztusnak) üdvösséget szerző tette minden emberre kiárasztotta az életet adó megigazolást.” (Róm 5,18)

Krisztus halálával **az őseinktől örökölt lázadó természet is megerőtlenült**, hogy átadja a helyét a Szentlélek által adott istengyermeki természetnek:

„Hiszen tudjuk, hogy a régi embert azért feszítették vele együtt keresztre, hogy a bűnös test elpusztuljon, és ne szolgáljunk többé a bűnnek. Aki így meghalt, megszabadult a bűntől. (Róm 6, 6-7)

„Szent Péter az isteni tervbe vetett apostoli hitet így fejezi ki: **'Tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak a drága vére árán. Ő előre, még a világ teremtése előtt kiválasztatott, de csak az utolsó időkben jelent meg miattatok'** (1 Pt 1,18-20). **Az eredeti bűnt követő emberi bűnök büntetése a halál.** Amikor tulajdon Fiát szolgálta alakjában, tudniillik az elesett és a bűn miatt halálra szánt emberség formájában küldte el, **Isten 'őt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.'** (2 Kor 5,21)” (KEK 602.)

b., Feltámadásával megszerezte számunkra az új életet

Jézus Krisztus kereszthalála elhozta a bűnök bocsánatát, de ennél még több történt: harmadnapra föltámadt a halálból! Föltámadásával pedig új életet ajándékozott nekünk. „Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régiek elmúltak, íme újjá lett minden!” – kiált fel Szent Pál (2 Kor 5,17). **Igen: megszabadultunk régi életformánk, a bűn zsarnokságából, Jézus Krisztus pedig nekünk ajándékozta az Ő feltámadott életét!** A bűn halálával megholt halottakból, a harag gyermekeiből (vö. Ef 2,1-3) Krisztussal egyesülve, **az ő fiúságából részesülve fogadott fiakká, Isten gyermekeivé válhatunk** (Róm 8,15; Jn 1,12). Hiszen **a bűn akadályát eltörölve Jézus Krisztus visszaajándékoz minket az Atyának.** Így már nem vagyunk tőle elválasztva, hanem újból a Vele való egységben, éltető közelségében, áldásában, szeretetében élhetünk. Jézus Krisztus mindent visszaszerzett nekünk, amit a bűnbeeséssel és saját bűneink miatt elvesztettünk. Istent ezért szólíthatjuk bizalommal Atyánknak! S azért is, mert **Krisztus bennünk élő Lelke mindent megad nekünk, hogy Isten gyermekeihez méltón, szeretetben, szentségben és örömben éljünk:** „Mert ha test szerint éltek, biztosan meghaltok. De ha a Lélekkel elfojtjátok a test szerinti tetteket, élni fogtok. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk Abba, Atya! A Lélek maga tesz tanúságot lelkiünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,13-16)

Az új élet tehát **bűnbocsánatot és megigazolást, istengyermekséget, a kegyelemben való újjászületést, a Szentháromsággal való éltető közösséget, valamint a feltámadás és az örök élet reményét** jelenti nekünk:

„A húsvéti misztériumnak két összetevője van: **Krisztus a halálával megszabadított bennünket a bűntől, föltámadásával pedig megnyitja utunkat az új életre.** Az egyik elsősorban a megigazulás, mely visszahelyez bennünket Isten kegyelmébe, 'hogy miként

Krisztus föltámadott a halálból, úgy mi is az új életben élhessünk.” (Róm 6,4) Ez az új élet a bűn feletti győzelem és a kegyelemben való részesedés.

*A másik összetevő a **fogadott fiúság** megvalósulása, mert az emberek Krisztus testvéreivé válnak, ahogyan maga Jézus nevezi tanítványait a föltámadása után: 'MenjeteK, és vigyétéK hírrül testvéreimnek' (Mt, 28,10). Testvérek nem a természet alapján, hanem a kegyelem ajándékaként, mert ez a **fogadott fiúság valós részesedést jelent az egyetlen Fiú életében**, ami teljességgel az ő föltámadásában nyilvánult meg.*

*Végül Krisztus föltámadása – és maga a föltámadott Krisztus – **a mi eljövendő föltámadásunk elve és forrása**: 'Krisztus föltámadott a halálból, elsőként a halottak közül..., amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel' (1 Kor 15,20-22). E beteljesedés várása közben a föltámadott Krisztus hívei szívében él. A keresztények benne ízelelik 'az eljövendő világ erőit' (Zsid 6,5), és életüket Krisztus elragadja az isteni élet kebelére, hogy 'akik élnek, már nem önmaguknak éljenek, hanem neki, aki értük meghalt és föltámadott' (2 Kor 5,15).”*

(KEK 654-655.)

Jézus Krisztus eltörölte bűneinket, visszaszerezte ártatlanságunkat, visszaajándékozta nekünk az Atya szeretetét és megnyitja utunkat az örök éltre. Ezt az Atya szeretetéből merítve, önkéntes áldozata árán szerezte meg nekünk, **mindezt semmit sem tettünk. Ezeket a kincseket ajándékba kapjuk Istentől – ha elfogadjuk.** Vajon mit kell tennünk, hogy befogadhassuk Isten szeretetét? Választott mottónk világosan fogalmaz: „*aki Benne – az egyszülött fiúban, Jézusban – hisz*”, az kerül el a pusztulást, azé az örök élet ajándéka. Mint minden emberhez, hozzánk is szól tehát a fészólitás:

4. HIGGY ÉS TÉRJ MEG JÉZUS KRISZTUSHOZ!

Jézus Krisztus az Isten szeretetében megélt új életet kínálja fel minden embernek. Egy igazi és radikális újakezdést, a kegyelem erejéből. Ezért az Egyház nem tehet mást, mint hogy visszhangozza Jézus Krisztus meghívását erre az új életre:

„Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten Országá. TérjeteK meg és higgyeteK az Evangéliumban!” (Mk 1,15)

a.) HiggyeteK az Evangéliumban = HiggyeteK Krisztusban!

Az Úr Jézus felhívása minden kor minden emberéhez szól: higgyeteK az Evangéliumban, az Örömhírben! Az Örömhír az, hogy Isten bűneitek ellenére szeret benneteket. Az Örömhír az, hogy Isten országa, vagyis szereteteli uralma most közel jött hozzátok, és elérhető számotokra. **Az Örömhír az, hogy elküldte az ő Fiát, hogy eltörölje bűneiteket! Az**

Örömhír az, hogy ha hittel és bűnbánattal visszafordultok hozzám, az Atya visszafogad benneteket és eláraszt szeretetével.

Az apostoli igehirdetés középpontjában Jézus Krisztus személye áll. Isten országa őbenne jött el, Isten szeretete általa vált kézzelfoghatóvá és elérhetővé minden ember számára. Ezért **az apostoli igehirdetés a Jézus Krisztusba vetett hitre szólítja fel az embereket:**

„...aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát.” (Apcsel 10,43)

„Általa a bűnök bocsánatát hirdetjük nektek. (...) általa mindenki mentesül a bűntől, aki csak hisz.” (Apcsel 13,38-39)

„Térjete meg – felelte Péter –, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztusban a bűnök bocsánatára. Így megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (Apcsel 2,38)

„**Ha visszanyúlunk az Egyház eredetéhez** – írja II. János Pál pápa – **akkor ott világosan megtaláljuk azt az állítást, hogy egyedül Jézus mindenkinek a Megváltója, és egyedül Ő képes kinyilatkoztatni Istent, és minket Istenhez elvezetni.** A zsidók vallási hatóságainak, amelyek az apostolokat faggatták arról, hogy Péter meggyógyította a bénát, azoknak Péter így válaszolt: 'A názáreti Jézus Krisztusnak nevében, akit ti keresztre feszítettetek, és akit Isten feltámasztott a halálból, az ő segítségével áll ez itt előttetek egészségesen... **Mert nem adatott más név az ég alatt, amelyben üdvözülhetnénk**' (ApCsel 4, 10.12) **Ez a szanhedrin előtti kijelentés egyetemes érvényű, minden emberre – zsidókra és pogányokra – az üdvösség csak Jézus Krisztusból fakad.**” (RMi 5.)

A **Jézus Krisztusba**, mint **Isten Fiába** és **Megváltóba** vetett hit, „**aki meghalt bűneinkért és megigazulásunkért feltámadt!**”, szükséges az üdvösséghez. **A hit szabad válasz mindarra, amit Isten számunkra ajándékként Jézus Krisztusban felkínált.** Egyúttal elismerése annak is, hogy Jézus az egyetlen út Istenhez, ahogyan Ő mondja „*senki sem juthat el az Atyához, csak általam*” (Jn 14,6). **Ha Jézus Krisztusban hiszek, lemondok az üdvösség minden más lehetőségéről, rálépek a keskeny útra, és teljes bizalmamat Őbelé vetem.**

Az ember természetesen szabad. Vissza is utasíthatja Isten ajándékát. De addig, amíg csak él, az Atya szeretete ostromolni fogja, s Jézus minden nap bebocsátást kér a szívébe:

„*Buzdulj tehát föl és térj meg! Nézd, az ajtó előtt állok és kopogok. Aki meghallja szavam és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.*” (Jel 3,19-20)

b.) Térjete meg!

A *metérés*, az eredeti görögben 'metanoia' szó teljes, 180 fokos fordulatot jelent. A Szentírás logikája szerint **a saját útját járó bűnös ember megáll, visszafordul és visszatér**

Istenhez. A magyar bibliafordításokban a metanoiát sokszor egyszerűen bűnbánatnak fordítják, amely jelentést valóban tökéletesen lefedi, de több annál. Igazi gazdagsága akkor tárul föl előttünk, ha tanulmányozzuk Jézus példabeszédét a tékozló fiúról. (Lk 15,11-24) A szabadságával és atyja szeretetével visszaélő fiú életének mélypontján **döntést hoz, és visszatér édesapjához. Ennek a folyamatnak valóban lényegi része a bűnbánat, a nagy cél, Atyához való visszatérés érdekében:**

„Útra kelek, hazamegyek apámhoz és megvallom: Apám, vétkeztem az ég ellen és teelened.” (Lk 15,18)

Amikor Jézus Krisztus által visszatérünk az Atyához, természetesen bűnbánatot kell tartanunk. Aki Jézust, az Igazságot választja, az ellene kell, hogy mondjon a bűnnek és a sátánnak. Fel kell ismernünk mindazokat a tetteinket, szokásainkat és tisztátalan viszonyulásainkat, amelyek nem egyeztethetőek össze Isten akaratával. **Döntést kell hoznunk, hogy mindent felszámolunk életünkben, ami nem kedves Isten szemében.** E lépés nem könnyű, viszont szükséges. A Szentlélek segítségére és vezetésére azonban bizonyosan számíthatunk.

„Amikor eljön – ígéri Jézus – meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről... ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra.” (Jn 16,8-13)

A tékozló fiú történetéből látszik, hogy hazatérő gyermekét atyja kitörő örömmel fogadja. Nem vádlás és büntetés, hanem felmagasztalás és dicsőség lett az osztályrésze. Ezt tapasztaljuk meg valamennyien, akik visszatérünk Hozzá!

Az Úr Jézus megnyitotta az utat közöttünk és mennyei Atyánk között, s ha hittel befogadjuk Őt, elvezet bennünket az Atyával való teljes belső közösségre. Atyánkkal való kapcsolatunk ugyanis a bűnbeeséssel és saját személyes bűneink miatt megsérült. Talán még emlékszünk Ádámra, aki a bűneset előtt teljes egységben és szeretetben volt együtt az Atyával, utána azonban elrejtőzött előle szégyenében. Szégyen és félelem: Ádám gyermekeiként leggyakrabban ez határozza meg Istennel való kapcsolatunkat ma is. A büntetéstől félve rejtegetjük Isten elől életünket. **Hogyan változik meg ez az alapállásunk? Hogyan bizonyosodhatunk meg arról, hogy Isten valóban az a feltétlenül szerető Atya, akiről az első pontban hallottunk?**

Örömhírünk az, hogy kérdésünkre megvan a válasz: **a Szentlélek kiáradása által!** Jézus azzal biztatta tanítványait, hogy a Benne hívőknek elküldi a Szentlélek ajándékát (Jn 8,37), s így megismerik az Atya szeretetét (Jn 17,26). Arra is buzdította követőit, hogy buzgón kérjék a Lélek kiáradását életükre: *„Azt mondom azért nektek, kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek... Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Jn 11, 9.13)* Jézus szava tehát Hozzá is szól:

5. FOGADD BE ISTEN SZERETETÉT A SZENTLÉLEK ÁLTAL!

Jézus az Evangéliumokban soha nem elégedett meg azzal, hogy az általa hirdetett Isten Országáról csupán beszéljen, hanem be is mutatta az isteni szeretet hatékonyságát, jelenlétét és erejét. Ő, aki küldi a Szentlelket a mennyből, ma is azt akarja, hogy az emberek tapasztalják meg az Istennel való közösség boldogságát a Lélek kiáradása által.

„Isten elküldte Fiának Lelkét a szívünkbe, aki azt kiáltja 'Abba, Atya!' (Gal 4,6). Ez a hívő megismerés csak a Szentlélekben lehetséges. Hogy valaki közösségben lehessen Krisztussal, annak első feltétele, hogy megérintse a Szentlélek. ... A Szentlélek az első a maga kegyelmével hitünk ébresztésében és abban az új életben, amely nem más, mint megismerni az egyedüli Atyát, és akit ő küldött, Jézus Krisztust (vö. Jn 17,3).” (KEK 683. 684.)

Az apostolok misszióját bemutató bibliai helyek sokasága szerint a kérügmaticus igehirdetést a Szentlélek intenzív működése kísérte, amely jelekben, csodákban és megtérésekben nyilvánult meg. (ApCsel 2,22-39 – Péter pünkösdi beszéde; 3,12-26; 4,9-12 – a szent koldus meggyógyítása a templomban; 10,34-43 – A Szentlélek kiáradása Kornéliusz házában; 14, 1-6 – Szt. Pál csodái Lisztrában; 14, 8-20 – Szt. Pál Ikóniumban; 19,6-7 – a Szentlélek leszáll az efézusi testvérekre.) **Az emberek egész lényükben megtapasztalták Isten rájuk kiáradó személyes szeretetét, ahogy ezt a Kornéliusz házában bekövetkezett események mutatják.** A szöveg hangsúlyozza, hogy a spontán feltörő dicsőítés a Szentlélek Úristen megtapasztalásának jele:

„Péter még be sem fejezte beszédét (kérügmaticus igehirdetés!), s a Szentlélek már leszállt mindenkire, aki hallgatta a tanítást. A zsidókból lett keresztények, akik Péterrel érkeztek, ámulatba estek, hogy a Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiárad. Mert hallották, hogy megkapják a nyelvek adományát és magasztalják Istent.” (ApCsel 10, 44-46)

Az apostoli misszió folyamatát Szent Pál a következőképpen foglalja össze (vö. Ef 1,13):

„miután **hallottátok** az igazságról szóló tanítást, üdvösségetek Evangéliumát, és **hittetek** benne”

„Őbenne **ti is megkaptátok a megígért Szentlélek pecsétjét**”

(Vö. még: Róm 5,1-5; Gal 3,2)

Ez a harmadik lépés, az új élet megízlelése kihagyhatatlan és alapvető fontosságú a kérügmaticus evangelizáció folyamatában. **Minden további tanítás, katekézis, szentségi felkészítés erre a személyesen átélt találkozás-élményre épül.** (Vö. A Katekézis Általános Direktóriuma, 55. fejezet, utolsó bekezdés).

A Szentlélek, az Igazság Lelke, Aki elvezet bennünket a teljes igazságra (v.ö. Jn 16,13) teszi valóságossá mindazt a hallgatókban, amit az isteni igazságok hirdetnek.

„Senki sem mondhatja: 'Jézus az Úr', csakis a Szentlélek által.” (1Kor, 12,3)

„Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja, s én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.” (Jn 14,22)

A Szentlélek magához az Atyához kapcsol bennünket: nem csak értelmünkkel fogadjuk el, hogy az Atya visszafogadott minket és gyermekei lettünk, de át is élhetjük ölelő szeretetét. **Az Isten szeretetéről szóló tanítás, a kérügma első pontja, hirdetett igazságból a Lélek által tapasztalattá lesz!**

„A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” (Róm 5,5)

Jézus Krisztus nagyon sok követője tesz tanúságot arról, hogy Isten szeretetének megtapasztalása megrendítette és teljesen átalakította belső világát. (Ezek az emberek kortársaink, egyszerű hívők, nem régi idők nagy szentjei!) Sokan valódi újjászületésként élték meg mindezt. Isten távoli és bizonytalan *lehetőségből bizonyossággá* vált a számukra: így már értjük, hogyan halhattak meg oly sokan a történelem folyamán pusztán a hitükért. A titok nyitja, hogy hitük valódi *meggyőződéssé* vált a Szentlélek kinyilatkoztatása által.

Mennyei Atyánk, amikor Jézus Krisztus által önmagához visszahívja az embert, nem egy elszigetelt 'szülő-gyermek' kapcsolatra hívja meg. Bensőséges szeretetre hív, de sok testvér között. Az Atya gyermekeinek közösségére, az Egyházra mindannyiunknak szüksége van:

6. JÖJJ, ÉS LÉGY TAGJA A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉGNEK!

„Maga a hithirdetés ugyanis csak akkor éri el a teljességét, ha az emberek megértik, befogadják, magukévá teszik és szívükkel ragaszkodnak hozzá. (...) Aki tehát befogadja az Evangéliumot, az ragaszkodik az 'Istenországhoz', a 'megújult világhoz', a dolgok megújult szemléletéhez, az új életmódhoz, a megváltozott közösségi élethez. (...) **Ez a csatlakozás nem lehet elvont, nem lehet csupán elméleti, hanem gyakorlatilag is meg kell nyilatkoznia azzal, hogy valaki láthatóan belép a hívek közösségébe. Akik tehát az új élet útjára léptek, tagjai lesznek egy közösségnek, mely önmagában is jele az új életnek.**” (EN 23.)

Az Atya célja az, hogy Jézus Krisztus által szeretetközösségbe szólítsa az egész emberiséget, hogy „Krisztusban, mint Főben újra egybegyűjtsön mindent, ami a mennyben és a földön van” (Ef 3,10). Krisztust befogadva, illetve Krisztus Testébe, az Egyházba belépve egyesültünk a mennellyel, hiszen kapcsolatba kerültünk Atyánkkal, és Krisztusban a mennyei

Egyház tagjaival is: „Ezért már nem vagytok idegenek és jövevények, hanem a szentek polgártársai és Isten családjának tagjai.” (Ef, 3,19) Ugyanakkor **testvéreivé váltunk hívó kortársainknak is, akikkel együtt alkotjuk itt a földön a „család”, vagyis az Egyház látható részét. VI. Pál pápa tanításából kiderül, hogy a hithirdetés része a megtérő meghívása a keresztény közösségbe.** Ez a közösség nagyon is megragadható, konkrét: első közelítésben az egyetemes Egyház, még konkrétabban pedig az evangelizáló saját közössége.

Az Egyházhoz és konkrétabban egy meghatározott egyházi közösséghez való tartozás alapvető fontosságú életünkben. **A közösségen kívül hitünk és megtérésünk tartóssága nagyon is kétséges.** Az elszigetelten élő keresztény nélküli közösség hitének megtartó erejét a világ erőteljes vonzásával szemben. Nélküli azokat az életadó szolgálatokat, amelyeket csak a közösségben kaphat meg: az Ige szolgálatát, a buzdítás és a jó tanács szolgálatát, nem részesül az Egyház szentségei által nyújtott segítségből – és kimarad a testvérek mindennapi baráti segítségnyújtásából is. Ezen kívül egymagában nem képes arra, hogy élethivatását betöltse. **Az Úr Jézus ugyanis minden testvérnek sajátos hivatást és szolgálatot szán, az ehhez szükséges lelki ajándékokkal (karizmákkal) együtt.** Mindenkinek megvan a maga konkrét feladata az Egyház nagy missziós küldetésében, Krisztus testének felépítésében. **Ezekkel az ajándékokkal építik egymást a testvérek, tehát mérhetetlenül nagy szükségünk van egymásra!** Ebben azonban csak a „Test”, egy látható közösség tagjaként részesülhetünk. Csak így tölthetjük be sajátos hivatásunkat, együttműködve, sőt egybeépülve a többi taggal.

„A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele... Isten határozta meg minden egyes tag feladatát a testben, tetszése szerint... A szem nem mondhatja a kéznek 'nincs rád szükségem', vagy a fej a lábnak: 'Nincs rád szükségem'... Ti Krisztusnak Teste vagytok, és egyenként tagjai.” (1Kor 12,7. 18. 21. 27)

Az új testvérnek tehát egy **nagyon konkrét meghívást kell átnyújtanunk** közösségünkbe, plébániánkra, mert számára ez a megmaradás és a hitbéli fejlődés útja.

Összefoglalás:

Az Egyház által hirdetett Örömhír, az Evangélium tehát a következő rövid pontokban foglalható össze. Legyen ez tanúságtételeink vázlata:

1. Isten ma szeret Téged!

A mennyei Atya örök szeretettel szeret, akkor is, ha elfordultál Tőle...

2. A bűn elválaszt Isten szeretetétől.

Bűneid választanak el szeretete és kegyelme teljességétől

3. Jézus már megváltott Téged!

Jézus feláldozta magát érted, és ezzel elhárította az akadályt

4. Higgy és térj meg Jézus Krisztushoz!

Jézus melletti döntésed és bűnbánatod visszavezet téged az Atyához

5. Fogadd be Isten szeretetét a Szentlélek által!

Engedd, hogy Atyád szeretete átalakítsa életedet

6. Jöjj, és légy tagja a keresztény közösségnek!

Megmaradásod és kiteljesedésed helye az Egyház

VI. Hogyan adjuk át az Evangéliumot?

A kériumatikus evangelizáció első pillanatától egyetlen cél vezérel bennünket: **Szeretnénk, ha hallgatónkban hit ébredne, és válaszolna Jézus Krisztus meghívására.** Pozitív válasza készíti el az utat a Szentlélek kiáradása és az Egyház közösségébe való belépése előtt.

Megbízatusunk arra szól, hogy pontról pontra átadjuk hallgatóknak az Evangélium üzenetét, a kériumát. Ebben nagyon fegyelmezettnek kell lennünk: mondanivalónk szabatos kifejtését kell célul kitűznünk. Természetesen valódi találkozásokra, beszélgetésekre törekszünk, tehát szeretettel odafigyelünk beszélgetőtársunk személyére, szavaira, ez azonban mégsem jelenti azt, hogy átengedjük neki a beszélgetés irányítását. **Ha jól végezzük dolgunkat, két szempontunk, az örömteli emberi találkozás és az Evangélium hirdetése nem akadályozza, hanem segíti egymást.**

Az Evangélium hirdetésére, a konkrét „bevetésre” jól fel kell készülnünk. Nézzük meg mi is kell hozzá! Először is, el kell mélyednünk az Evangélium üzenetében. **Biztosnak kell lennünk a kériumában illetve annak belső összefüggéseiben.** Fontos, hogy a kériigma mellett felkészüljünk **saját tanúságtételünk** elmondására is. Istennel megélt történetünk egyes részleteinek a kériigma pontjainál történő elmondása teszi személyessé és hitelessé mondanivalónkat! Az is szükséges, hogy **mondanivalónkat odailó szentírási részekkel is alá tudjuk támasztani.** A kériigma pontjaihoz tartozó legfontosabb igeverseket lehetőleg memorizáljuk! **Fel kell készülnünk lélekben: rendszeres és céltudatos közbenjáró imádsággal, böjttel és bűnbánattal** (legjobb, ha a szolgálat előtt szentgyónást végzünk). Gondoskodjunk előre megfelelő szolgáltársról is, akivel harmóniába tudunk együtt dolgozni.

Az Úr Jézus rendelkezése szerint ugyanis **kettesével szolgálunk**, de a szót főként egyikünk viszi a beszélgetés kiegyensúlyozott vonalvezetése érdekében. A másik közben csendesen imádkozik magában, s csak akkor szól, ha lényeges meglátással szolgálhatja a beszélgetést.

Nézzük meg, **hogyan és milyen gyakorlati céllal történik a kériügmaticus evangelizáció**, milyen célokat tartunk szem előtt egyes pontjainak kifejtése közben! Vegyünk egy klasszikus helyzetet: egy utcai színpad mellett, információs sátonnál, vagy egy missziós kávézó asztala mellett látjuk meg az *érdeklődőt – fontos, hogy megtaláljuk a motivált embereket!* Udvariisan köszönünk, és megkérdezzük, tudja-e, miért jelentünk meg ezen a feltűnő módon. Válaszunk az, hogy azért, mert egy üzenetet szeretnénk átadni Neki: Isten ma szeret Téged! / Isten ma szereti Önt!

1. ISTEN MA SZERET TÉGED!

A mennyei Atya örök szeretettel szeret, akkor is, ha elfordultál Tőle...

CÉL – Egész lényünkkel és szavainkkal megjeleníteni Isten feltétel nélküli szeretetét az evangelizált személy előtt. Felkísérni őt a Tábor hegyére, hogy maga Isten jelenthesse ki neki: „Te vagy az én szeretett fiam, akiben kedvem telik...” (vö. José Prado Flores i.m. 106.o)

MÓDSZER – Beszéljünk az Atya gyengéd szeretetéről minden egyes teremtménye iránt, osszuk meg vele saját tanúságtételünk idevágó részleteit. Idézhetjük a Szentírás néhány alkalmas igéjét (ld. az előző tanításban), mint Istennek hallgatónkhoz személyesen szóló szavát.

REAKCIÓ – Itt többféle reakcióval találkozhatunk: Ritka az elutasítás! Ezek a szavak erőteljesek, igazak és hordozzák a Szentlélek erejét. Sokan azonnal egyetértenek állításunkkal, és Istenhez fűződő kapcsolatukról kezdenek el beszélni, arról, hogy ők is katolikusok, meg vannak keresztelve stb. – Ez ne jelentse a beszélgetés végét, hiszen az esetek döntő többségében ezek az emberek is „innen” vannak a megtérésen. Folytassuk bátran azzal, hogy Istennel való kapcsolatuk mélyíthető, s Isten közelebb akar kerülni hozzájuk. Ez mindig igaz: az Evangélium mindig mindenkihez szól!

Van, aki egyszerűen visszakérdez: „Igen? Akkor miért nem tapasztalom?” Válaszunk ilyenkor egyszerű: „Ehhez új kapcsolatra kell lépnie Istennel a Krisztusba vetett hit és bűnbánat által.” (Itt átléphetünk a következő pontra, rámutatva a bűn természetére és a szabadulás útjára.)

Máskor panaszáradat következik: „Igen, lehet, de mit érek veled, ha annyi bajom van!” Hallgassuk türelemmel, magunkban imádkozva: eközben sokat megtudunk róla, és feltárul előttünk, hogy életének mely területén van szüksége első sorban Isten gyógyítására. Van, amikor a történetből világos, hogy a saját vagy mások bűne miatt került nehéz helyzetbe. Ekkor utalhatunk arra, hogy ennek egyáltalán nem kellene így lennie, és áttérhetünk a

második pontra, amely a bűn romboló hatásáról szól. Egy idő múlva mindenképpen vegyük vissza a beszélgetés fonalát.

Mindhárom esetben elindulhatunk tehát a második pont megvilágítása felé, az emberi egzisztencia alapvető sérülésével, a bűnnel kapcsolatban. Fontos, hogy végig őszinte szeretettel és érdeklődéssel figyeljünk beszélgetőtársunkra: nem számításból, vagy képmutató módon. A Szentlélek, ha kérjük, előzetes imádságaink folyamán megadja nekünk ezt az őszinte szeretetet. A szeretetnek, mint az első pont témájának itt a valóságban is meg kell jelennie a két ember között. Az evangelizált személy nem munkadarab, hanem Isten „szemefénye”. Méltóságát és szabadságát mindenkor tiszteletben tartjuk!

2. A BŰN ELVÁLASZT ISTEN SZERETETÉTŐL

Bűneid választanak el szeretete és kegyelme teljességétől

CÉL – Az evangelizált személy Isten előtt ismerje el bűnös voltát: Lássa meg, hogy a bűn „leárnyékolja” életében Isten szeretetét és kegyelmét. Lássa be, hogy a bűn állapotából a saját erejéből nem szabadulhat meg.

MÓDSZER – Az általános emberi állapot bemutatása: terhes örökségként mindannyian önmagunkban hordozzuk az Isten elleni lázadást, engedetlenséget és bizalmatlanságot s ez minden cselekedeti bűnünk alapja. Saját tanúságtételünk részeként elmondhatjuk, milyen volt az, amikor a Szentlélek a mi életünkben feltárta a bűn valóságát. *Semmiképp nem feladatunk bűnöket rábizonyítani vagy vádolni őt! Természetesen nem kérünk tőle bűnvallást, csak helyzete felismerését. A beszélgetés végén kínálhatunk neki gyónási lehetőséget, ha lehetséges, akár a helyszínen is.*

REAKCIÓ – A reakció itt is változatos lehet, de bízunk ismét a Szentlélek meggyőző munkájában, Aki beszélgetőtársunk szíve mélyén visszahangozza az igazságot, és az általunk idézett igéket. A gyakorlat azt mutatja, hogy még a büntelenségüket hangsúlyozók döntő többsége is pontosan tisztában van azzal, hol vannak a nagy bajok az életével. Nekünk azonban nem kell kifaggatnunk, „gyóntatnunk” őket. Elég, hogy a Szentírás segítségével elmondtuk, hogy a magunk erejéből nem törölhetjük el bűneinket, s így büntetésüket sem kerülhetjük el. Egy jellemző válasz: *„Nekem nincsenek bűneim, nem vagyok rosszabb, mint más.”* A mi válaszuk: *„A Szentírás szerint a bűn lényege az, hogy nem bízunk mennyei Atyánkban és nem engedelmességek neki.”* (Hitére és Istennel való kapcsolatára kérdeztünk rá.) Vagy: *„Isten szava szerint aki egyet is megszeg a parancsolatok közül, valamennyit megszegte. Így senki nem mondhatja, hogy büntelen. (Vö. Jak 2,10)”*

Figyeljünk arra, hogy feladatunk nem a vitatkozás, hanem az, hogy az üzenetet a lehető legteljesebben átadjuk. Az Evangéliumot hirdetjük, és nem megyünk át magyarázkodásba. Ha valaki elismeri, hogy a bűn jelen van életében, és belátja, hogy meg kell szabadulnia tőle következményeivel együtt, ekkor a legalkalmasabb átlépnünk a következő pontra.

3. JÉZUS MÁR MEGVÁLTOTT TÉGED!

Jézus feláldozta magát érted, és ezzel elhárította az Istentől elválasztó akadályt

CÉL – Lásd meg Jézust, aki megszerezte számára a bűnbocsánatot és az új életet, és mindezt neki is akarja ajándékozni! Állítsuk az evangelizált „szeme elé” Jézus Krisztust (vö. Gal 3,1), úgy, hogy kedve legyen „megismerkedni” vele.

MÓDSZER – Az egyszülött Fiát értünk szeretetből odaadó Atya és az önmagát értünk halálra adó, tiszta és emberszerető-gyógyító Fiú története megragadja a szíveket. Tegyük világossá, hogy a feltámadott Megváltó konkrét kapcsolatba akar Vele kerülni, hogy neki ajándékozza az üdvösséget (mindazt, amit kereszthalála és feltámadása által megszerzett számára). A Szentlélek velünk lesz, mert azért jött, hogy tanúságot tegyen Jézusról (Jn 15,26) és megdicsőítse őt (Jn 16,14)! Mindezt meg is teszi hallgatónk lekiismeretében, ha valóban tiszta szívvel hirdetjük Őt.

REAKCIÓ – Természetesen itt is többféle reakció lehetséges, beszélhetnek nekünk más vallásokról, utakról és módszerekről. Mi kedvesen de határozottan ragaszkodjunk ahhoz a hithez, amit magunk is kaptunk: „*Jézus által van biztonságos utunk Istenhez.*” (vö. Ef 3,11). Itt ismét fontos szerepe van tanúságtételünknek, hisz a tanúknak jobban hisznek, mint a tanítóknak! Beszéljünk arról, hogy milyen körülmények között, hogyan alakult ki bennünk az a meggyőződés, hogy Jézus valóságos, és Ő az egyedüli Megváltó. (Ha ilyen meggyőződés nincs bennünk, akkor sürgősen köszönjük el, és kérjünk meg valakit, hogy evangelizáljon bennünket!) A nyitott szívű ember következő kérdése: „*Hogyan részesülhetek a megváltás gyümölcseiben?*”

4. HIGGY ÉS TÉRJ MEG JÉZUS KRISZTUSHOZ!

Jézus melletti döntésed és bűnbánatod visszavezet téged az Atyához

CÉL – Beszélgetőtársunk fogadja el a megváltás ajándékát a Jézus melletti hitbéli döntéssel. Ha erre nyitott, segítsünk neki, hogy a beszélgetés egy alkalmas pontján (legjobb a kérés hirdetésének végén) megvallja hitét az Úr előtt.

MÓDSZER – El kell mondanunk, hogy a megváltás ajándéka hit és megtérés (bűnbánat) által lesz az övé, így kell elfogadnia azt. Világossá kell tennünk, hogy az élő Jézus most tanúja beszélgetésünknek, és alig várja, hogy beszélgetőtársunk behívja Őt a szívébe, ezzel életközösségre lépve vele. (Vö. Jel 3,20: „*Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam és ajtót nyit, bemegyek hozzá...*”) Újból beszéljünk neki az Atyáról, aki vissza akarja fogadni és be akarja tölteni szeretetével a Szentlélek által. Isten szeretete pedig a Jézus

Krisztusba vetett hit „csatornáján” keresztül éri el őt (Vö. Róm 1,1-5). *Tegyük fel neki a kérdést konkrétan, hogy be akarja-e fogadni Jézust, és át akarja-e adni Neki egész életét.*

REAKCIÓ – Ez a beszélgetés fordulópontja: Innentől kezdve beszélgetőtársunk döntési helyzetben van. Ezt erősítsük meg benne, és mondjuk el, hogy bármikor, akár most is kapcsolatba léphet Jézussal, amiben szívesen segítünk is... Itt meg kell kérdeznünk tőle, hogy *akar-e most Jézushoz szólni, megbánni bűneit, és kijelenteni őt élete Urának és egyetlen Megváltójának.*

Ha itt elutasító, vagy kellemetlen számára a beszélgetés akkor megfelelő kontakt-információkkal ellátva (hátha azért később meggondolja) Isten áldásával újtára bocsáthatjuk. *Ezzel tiszteljük az ember szabadságát, és nem azzal, hogy fel se kínáljuk neki a döntés lehetőségét...* Ha nyitottságot tapasztalunk, folytassuk a kérügmaticus üzenet átadását.

5. FOGADD BE ISTEN SZERETETÉT A SZENTLÉLEK ÁLTAL!

Engedd, hogy Atyád szeretete átalakítsa életedet

CÉL – Az evangelizált személy vágyakozzon az Atya szeretetének kiáradására a Szentlélek által . (Erre is az üzenet átadása végén, az élet-átadó imában kerülhet sor.)

A kérügmaticus igehirdetésben a Szentlélek elsődlegesen az Atya szereteteként jelenik meg (vö. Róm 5,5). **Az egész evangelizáció célja, hogy ez a szeretet célba érjen, és a teremtmény újból egyesüljön Teremtőjével.** A Szentlélek Jézus Krisztusba vetett hitünk által, az Ő közvetítésével árad ki ránk (vagy szabadul fel bennünk), nagyon is átélhető módon. Jézus mondja: *„Megismertettem velük nevedet, és ezután is megismertetem, hogy a szeretet, amellyel szeretsz Atyám, bennük legyen, és én is bennük legyek.” (Jn 17,26)*

Természetesen beszélhetünk a Szentlélekről más összefüggésben is. Például úgy, mint aki **a feltámadott Jézus Krisztus életét, az új életet közvetíti** számunkra: *”Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék, aki hisz bennem; belsejéből az Írás szava szerint élő víz folyói fakadnak.” Ezt a Lélekről mondta, akiben a benne hívők részesülnek.” (Jn 7, 37-39)*

Vagy úgy, mint aki **a gyógyulást és a szabadítást hozza** el számára Isten színe előtt: *„Megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely kristálytisztán fakadt az Isten és a Bárány trónjából...” (Jel 22,1) „Amerre elér a folyó, minden élőlény, amely mozog, élni fog... mert ahová ez a víz behatol, egészségessé lesz és élni fog minden...” (Ez 47, 9)*

A Szentlélek ezekben a fenti esetekben is az Atya örök szeretetét közvetíti, bemutatva nagyon is konkrét és aktuális működését az ember életében.

MÓDSZER – Mondjuk el, hogy a mennyei Atya vágyakozik arra, hogy Jézus Krisztus által szeretetközösségbe kerüljön vele. A Szentlélek kiáradásával éljük át, hogy hit és megtérés útján hazaérkeztünk, és valóban Isten gyermekévé váltunk. (Vö. Róm 8, 15-16.) *Ha megkeresztelt emberrel beszélünk, mondjuk el, hogy mostani hitbéli lépése és a Szentlélekért való imádsága fel fogja szabadítani lelkében azt a kegyelmet, amit a keresztségben kapott.* Tartsuk szem előtt, hogy a Szentlélekkel való kapcsolatunknak egész életünkben jobban és

jobban ki kell teljesednie: minden nap mélyebben és mélyebben be kell fogadnunk Őt, és meg kell újulnunk jelenléte által. Ezért, **ha egy gyakorló kereszténnyel imádkozunk, akkor is felajánlhatjuk neki a Szentlélek kiáradásáért mondott közös imádságot**, Jézus Krisztus tanításának szellemében: „*Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál és aki zörget, annak ajtót nyitnak... Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, aki kérik tőle.*” (Lk 11, 10.13.) A Szentlélek mélyebb kiáradásáért mindig újra imádkozhatunk!

REAKCIÓ – „*Én erre nem vagyok méltó...*” – „*Valóban nem, de éppen a Jézus Krisztusba vetett hit és a megtérés tesz alkalmassá, méltóvá a Szentlélek befogadására!*”

6. JÖJJ, ÉS LÉGY TAGJA A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉGNEK!

Megmaradásod és kiteljesedésed helye az Egyház

CÉL – Az evangelizált személy értse meg, hogy a hit által nem csak az Atya „elszigetelt” gyermekeként születik meg, hanem közösségbe, testvérek közé, Isten családjába is. Szüksége van tehát az Egyházra, mint segítő közösségre, ahol hite kiteljesedik. Másrészt Krisztus Testének is szüksége van Rá, az ő segítségére, szolgálatára, adományaira.

MÓDSZER – A keresztény közösséget itt úgy kell bemutatnunk, mint a megtért személy lelki családját. Tegyük számára nyilvánvalóvá, hogy a „világban” nem nyer megerősítést és támogatást újonnan megtalált hite. *Jézus Krisztus hitében egyedül Jézus Krisztus Közösségébe épülve lehet megmaradni! A keresztény közösség az a hely, ahol jó tanáccsal, szeretettel, a továbbfejlődést szolgáló tanítással és (hosszabb távon) a szentségek erejével segítik benne az evangéliumi mag kifejlődését, szárba szökkenését.* Beszéljünk a megtérőnek arról is, hogy Istennek terve van az életével: Ő az, aki a Szentlélek vezetése által ki akarja teljesíteni képességeit, személyiségét. Az ember Istenben válhat valódi önmagává. Azután tegyük világossá: Istennek is szüksége van rá, az emberre. Szolgálatokat akar rábízni a többi ember üdvössége érdekében. Ezzel a megtérő egész további élete új perspektívába kerül, hiszen Isten új életet adott neki!

REAKCIÓ – „*De én eddig nem ezt tapasztaltam az Egyházban...*” – „*A Szentlélek folyamatosan megújítja az Egyházat... Eddig városmisszió sem volt. Gyere, társaimmal együtt mi várunk a csoportunkba!*”

A BESZÉLGETÉS BEFEJEZŐ RÉSZE: A MEGTÉRÉSRE HÍVÁS

A megtérésre hívás elengedhetetlenül fontos része a missziós folyamatnak, az evangelizált személy adekvát válasza pedig a hit megvallása! (Vö. RMi 46-47.; EN 18., 22-23.; Ad Gentes 13; Róm 10,9-10; Mt 10,31) Ha ez a lépés, vagyis a megtérésre hívás kimarad, nem adjuk meg a lehetőséget annak, hogy beszélgetőtársunk igent mondjon az Úr Jézus meghívására és megtapasztalja az üdvösség jelenvalóságát. **Ha be akarjuk tölteni missziós küldetésünket, ne hagyjuk el ezt a lépést.** Bízunk az Úrra, hogy kérdéseinkre milyen válasz érkezik! Minderről bővebben lásd rövid dolgozatunkat a fejezet végén: „A megtérésre hívás szükségessége” címmel.

A beszélgetés során **több kérdést is fölítettünk** az evangelizált személynek: A 4. pontnál: **„Be akarsz-e fogadni Jézust és átadod-e neki teljes életedet?”** Az 5. pontnál: **„Be akarsz-e fogadni a Szentlélek ajándékát?”** – Ha válasza ezekre a kérdésekre igenlő, **ajánljuk fel neki egy imádság lehetőségét, amelyben mindezt megteheti.** Ekkor lehetőség szerint félrehívjuk egy előre elkészített, nyugodt helyre, ahol együtt imádkozhatunk vele. (Alkalmi imasátor, közeli templom, plébánia stb.)

Mivel megtérőnk a hit fogalmai között vélhetően még nehezen igazodik el, felajánljuk neki, hogy egy előtte mondatról mondatra elmondott imádságban vezetjük az Úrhoz. („Imán kívül” természetesen közöljük vele annak tartalmát.) Itt használhatnánk a Hiszekegyet, esetleg a keresztségi fogadalom megújítási formuláját is (megkeresztelt esetében adekvát is lenne), DE: mivel most a Jézussal való személyes találkozásra készül, alkalmasabb **egy személyes hangvételű imádságot mondani a hirdetett kérügma pontjai alapján.** Például így:

„**Mennyei Atyám!** Köszönöm, hogy szeretsz engem,
és velem voltál életem minden napján!
Bocsáss meg, hogy bűneimmel megbántottalak Téged!
Köszönöm, hogy értem adtad szent Fiadat, Jézus Krisztust,
hogy eltörölje bűnömet és életet adjon nekem!

Úr Jézus! Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten!
Hiszek Benned! Hiszem, hogy feltámadtál és élsz!
Kérlek, most lépj be a szívem ajtaján!
Elfogadlak téged, mint egyetlen Uramat és Megváltómat!
Élj és uralkodj bennem mindörökké!

Szentlélek Úristen! Kérlek áradj most ki rám!
Tölts el engem Atyám szeretetével!
Tisztíts meg engem, szabadíts meg engem minden gonosztól,
és vezess az igazság útján egész életemben!
Köszönöm hogy Isten családjába, az Egyházba hívtál,
ahol táplálnak és befogadnak engem! Amen!”

Ezen a ponton felajánlhatunk még további közös spontán imádságot is személyes életproblémáiért, azért, hogy a Szentlélek segítségével megszabadulhasson az őt megkötöző

bűnöktől és szenvedélyektől (pl. alkoholizmus). Bárkivel, egy gyakorló kereszténnyel is imádkozhatunk tovább **Isten mélyebb megismeréséért a Szentlélek által.**

Az imádság után a megtérőben erősítsük meg a hitet, hogy az Úr Jézus elfogadja őt, hitét és imádságát, hiszen megmondta: „*Aki hozzám jön, nem taszítom el.*” (Jn 6,37) „*Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot... (Jn 3,17)*” „*Az Emberfia ugyanis azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.*” (Lk 19,10)

A kériugmatikus evangelizáció minden pontja a továbbfejlődés és az Egyházba testesülés lehetőségét rejti. Ha van gyakorló katolikus múltja a megtérőnek, az imádság után akár a helyszínen gyónási lehetőséget lehet felajánlani, hogy bűnbánatát teljessé tegye.

ZÁRÓ TANÁCSOK:

Az evangelizációs beszélgetést **három tanáccsal** zárjuk:

1. Imádkozz Istenhez naponta bizalommal! Az imádság a hívő ember lélegzétvétele: életfunkció. Értessük meg a megtérővel, hogy a hit az Istennel való állandóan kiteljesedő kapcsolatot jelenti. Hinni annyi, mint kapcsolatban lenni Istennel. Mint minden kapcsolat, ez a kapcsolat is ápolásra szorul: együtt kell lennünk azzal, akit szeretünk. Az imádság ennek legközvetlenebb módja. Nem más, mint beszélgetés Istennel. Hozzá, aki végtelenül szeret bennünket, bátran és bizalommal fordulhatunk minden kérdésünkkel, örömeinkkel és bánatunkkal. Biztassuk testvérünket, hogy naponta forduljon Istenhez saját szavaival.

2. Olvasd a Szentírást! A megtérő újonnan megtalált hitének középpontjában Jézus Krisztus áll. Ő a Megváltó, az Úr, általa jutunk el az Atyához. Fontos, hogy Jézus Krisztust, művét és tanítását tanúságtételünkön túl „első kézből” is megismerje. Ennek legjobb módja a Szentírás, első sorban az Evangéliumok olvasása. Ahogy Jézus Krisztus életét szemléli, elmélyül hite és iránta érzett szeretete: ez is az Istennel való személyes kapcsolatot mélyíti, erősíti. A Szentírás által nem csupán ismeretekhez jutunk: olvasása a Szentlélek által belülről táplál minket Isten kegyelmével: „*Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, ami az Isten szájából származik*” (Mt 4,4). Erre a megerősítésre szintén naponta szükségünk van. Fontos, hogy az evangelizáló személynél legyen legalább egy ajándékba adható füzetes Evangélium. (Lukács Evangéliumának katolikus fordítása ilyen kis füzetes formában ma is közkézen forog.)

3. Jöjj és légy tagja az Egyház élő közösségének! Ez nyomatékosítása és konkretizálása a kériugma hatodik pontjában foglaltaknak. *A közösségbe való meghívás soha nem lehet általános: „Hát akkor várunk valamelyik szentmisére!” Mindig konkrét közösségbe, időpontra, alkalomra szóljon, ahol az erre felkészült testvérek várják az új embereket, a számukra előkészített programra.* Érdemes például Alpha kurzust, felnőtt katekumenátust, vagy más utógondozó-jellegű csoportot indítani a városmissziós hetet követő napokban, és fontos, hogy a környéken tevékenykedő minden evangelizátor vigyen magával az erre szóló meghívóból.

Összefoglalás:

A kériugmatikus evangelizáció **öt lépése** tehát:

1. Kériugmatikus igehirdetés → 2. Megtérésre hívás → 3. A hit megvallása imádság keretében, amely tartalmazza a Szentlélek hívását is → 4. Három tanács a folytatáshoz (napi imádság, szentírásolvasás, Egyház) → 5. Konkrét, személyes meghívás a keresztyén közösségbe

Az itt leírt séma a direkt, kériugmatikus evangelizáció ideális esetét mutatja be. Ha valamilyen okból nincs lehetőség ennek a folyamatnak az aktuális végigvitelére – például beszélgetőtársunk nem áll készen a közös imádságra, így arra nem kerül sor –, akkor is **adjunk iránymutatást a megtérés jeleit mutató személynek ennek az útnak a végigjárására.** (Sokat segíthet egy megtérők számára készített füzetke!) Az is lehet, hogy mi választunk kevésbé direkt és személyes módszereket. Ekkor is teremtünk meg annak feltételeit, hogy az evangelizált személy végighaladhasson a megtérésre vezető úton. Egy példa erre:

Az utcai tanúságtevő csapat tagjai elmondják a kériugmatikus üzenetet (1.lépés), és felhívják a Jézussal való személyes találkozásra az embereket (2.lépés).

Ennek módja az is lehet, ha a közeli templomba küldik őket imádkozni, ahol a padokra odakészítve írott formában megtalálják az Evangélium rövid összefoglalását és a megtérők imájának példányait a Szentlélekhívással (3.lépés).

Ugyanitt megtalálják a folytatáshoz segítő három tanács szövegét (4.lépés), valamint egy konkrét meghívást a plébánia új embereket befogadó csoportjába (5.lépés). (Az itt említett írásos anyag egy lehetséges verzióját hátul a II. Függelékben találhatjuk meg.)

A lényeg, hogy a kériugma elhangozzon, a megtérésre hívás megtörténjen, lehetőség legyen valamilyen módon a hit megvallására és az imádságra, és a megtérő konkrét meghívást kapjon az Egyházba.

A MEGTÉRÉSRE HÍVÁS SZÜKSÉGESSÉGE

Nem győzzük hangsúlyozni, hogy a megtérésre hívás integráns része az első meghirdetésnek. II. János Pál pápa arra buzdít bennünket, hogy a közkeletű felfogásokkal szemben ne kerüljük meg ezt a kihívást, vagyis az emberek megtérésre hívását:

„A megtérésre szólító hívás, melyet a misszionáriusok a nem keresztyénekhez intéznek, napjainkban vita vagy elhallgatás tárgya lett, mert 'prozelitizmusnak' tekintik. Azt mondják,

elegendő az embert több emberségre segíteni, vagy a saját vallásának hűségesebb követésére buzdítani... De közben elfelejtik, hogy minden embernek joga van Isten 'jó hírének' megismerésére, amely Jézus Krisztusban vált ajándékká és nyilvánvalóvá... Az apostolok, a Szentlélektől indítva mindenkit felszólítottak életük megváltoztatására, megtérésre és a keresztség felvételére. A püünkösdi esemény után Péter meggyőző módon szólt a tömeghez: 'Mit tegyünk hát, emberek, testvérek?' 'Tartsatok bűnbánatot – felelte Péter –, és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Így megkapjátok a Szentlélek ajándékát' (Apcsel 2,37-38). És ő azon a napon mintegy háromezer embert keresztelt meg. Egy béna meggyógyítása után hasonlóképpen szólt Péter a tömeghez. Megismételte: 'Térjete meg, és tartsatok bűnbánatot, hogy bűneitek bocsánatot nyerjenek!' (Apcsel 3,19)" (RMI 46-47; lásd még ehhez: EN 18., 22-23.)

VI. Pál pápa egyenesen az evangelizáció definíciójához kapcsolja a megtérés üzenetének hangoztatását:

*„Akkor beszélünk evangelizálásról, amikor az Egyház magának az általa hirdetett Isteni Üzenetnek erejével **megtéríteni igyekszik** az egyes embereket és az emberi közösségeket.” (EN 18.)*

Ha ez a lépés, vagyis a megtérésre hívás kimarad, egész missziós munkánk csonka lesz, ráadásul saját magunk akadályozzuk meg beteljesedését. **Már az elején el kell döntenünk, hogy emberhalászok vagyunk-e, mert ha igen, az a dolgunk, hogy megfogjuk a halakat!** A halfogás pedig akkor következik be, ha a friss megtérő Isten szeretetéről megbizonyosodva örömmel követ minket az Egyházba, hogy annak élő tagja legyen! (A sok megkeresztelt katolikust ezzel a módszerrel vitték el tőlünk – Budapesten már tízezerrel – a szabadegyházakba a halfogás szerelmesei!)

Fel szokták vetni, hogy a megtérés nem ilyen „hirtelen” dolog: Hosszú időnek kell eltelnie, mire a döntés kialakul egy ember szívében, illetve mire a Szentlélek előkészíti a megtérésre. **Ez igaz. De senki sem tudja közlünk, hogy beszélgetőtársa milyen régen „készül elő”!** Lehet, hogy évek évtizedek óta, és már csak egy határozott kérdésre vár, amire végre igent mondhat! (E sorok írója hasonlóan járt: évekig kereste szomszéd szívvel a megtérés módját, de senki sem kínálta fel neki a Jézus Krisztus melletti döntés lehetőségét. Magától pedig nem jött rá, hogy ez az út! Amikor tehát barátja tanúságot tett neki egy eszpresszóban, minden további mérlegelés nélkül hitt!)

Jézus Krisztus mindenesetre nem arra készítette fel bennünket, hogy szántóföldjein aratásra éretlen, zöld búzát találunk majd. Ő azt mondta:

„Emeljétek fel szemeteket és nézzétek meg a szántóföldeket: már megérték az aratásra.” (Jn 4,35b)... Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát, küldjön munkásokat az aratásba. Menjetek...” (Lk 10,2)

Úgy tűnik, nem az aratnivaló minőségével vagy mennyiségével van a baj, hanem sokkal inkább az aratókkal! Lehet, hogy nem mennek... vagy kifogásokat keresnek?

Másik érvünk – az ellen, hogy nem kérhetjük azonnal az evangelizált döntését – az, hogy mindez ellentmond a kériugmatikus evangelizáció Szentírásai modelljének. **Az Apostolok Cselekedeteiben a kériugmatikus beszédekre gyakran tömegesen adnak azonnali választ.** Péter pünkösdi beszéde után, (a beszéd hatására!) háromezer férfiban érett meg a hit, akik azonnal megkeresztelkedtek. (A hitvallásnak meglehetősen direkt formája...)

Azt is szokták mondani, hogy az így – látszólag egy igehirdetésre – megszülető döntés és hit felületes: nem is döntés, nem is hit. Mindenesetre Péter beszédének napján létrejött a jeruzsálemi egyház, akarom mondani *a katolikus Egyház*. **A II. Vatikáni Zsinat tanítása szintén nem becsüli le a direkt igehirdetés hatására születő hitet, miközben persze látja sérülékenységet:**

„Bárhon is tárjon Isten kaput, hogy beszélni lehessen, hirdetni Krisztus misztériumát, minden ember előtt, bátran és következetesen kell szólni az élő Istenről, és arról, akit mindenki üdvösségére küldött, Jézus Krisztusról. Így a nem keresztények hinni fognak és szabadon megtérnek az Úrhoz, ha megnyitja szívüket a Szentlélek, és őszintén fognak ragaszkodni Krisztushoz, hiszen ő 'az út, az igazság és az élet' (Jn 14, 6), aki betölti, sőt végtelenül felül is múlja lelkük minden sóvárgását.

A megtérést csak kezdetnek kell tartani, de elegendőnek ahhoz, hogy az ember felfogja: a bűntől megszabadulva bejuthat Isten szeretetének misztériumába. Isten pedig, Krisztusban, önmagával való személyes kapcsolatra hívja őt. Kegyelmének hatására az újonnan megtért rálép arra a lelki útra, amelyen – a hit által máris részesedve a halál és a feltámadás misztériumában – leveti a régi embert, és egyre jobban felölti az új, a Krisztusban tökéletes embert.” (Ad Gentes 13.)

Végezetül még egy kulcsidézet II. János Pál pápától: az evangelizációnak a megtérésre, vagyis a Krisztus melletti döntésre kell irányulnia, amelynek adekvát formája a hit megvallása:

„Isten ígéjének hirdetése a keresztény megtérésre irányul, azaz Krisztusnak és az ő Evangéliumának teljes és őszinte befogadására hit által. A megtérés Isten ajándéka, a Szentháromság műve, a Lélek az, aki megnyitja a szívet, hogy az emberek higgynek az Úrnak 'és megvallják' Őt (vö. 1 Kor 12,13).” (RMi 46.)